

Píseň druhorozeného královského syna

Jaromír Nohavica

1. Jó kdybych se byl správně narodil,
mohl jsem se mít,
podědil bych zem, byl bych knížetem
bál by se mne lid.
Táta řekl: Kuš, pánu bohu služ
ve zdech klášterních,
starší brácha Jan je teď král a pán
a já pouhý mnich.
2. Je to sice fajn, ďábel, Ábel, Kain,
Marek, Matouš, Jan,
taky žádný strach, že ti královrah
sáhne na hrtan.
Celkem tedy klid, stravu mám i byt,
ale jinak nic,
venku frčí svět, mně je dvacet pět,
chtěl bych poznat víc.
3. Brácha na hradě žije v parádě,
velký politik,
a já v sutaně Bohu oddaně
předklon, záklon, vztyk.
Je to blbý zvyk, aby následník
byl vždy první syn,
copak já jsem prd, abych tady tvrd
jako manekýn?
4. Bratře opate, kašlu na svaté,
toužím po blahu,
dej mi vycházku, jdu na procházku
směrem na Prahu.
Bráška nebráška přijde na paškál,
bude atentát,
[: je to jasná věc, tak mi velí přec
feudální řád. :]